

NÖJE

Uppslaget redigerat och färdigställt av Eric Klefberg

Fortsättning från föregående uppslag.

15.15: Framme vid Stadsgårdskajen. Birka Paradise är på väg att lägga till. Snart är kvintetten på väg in i färjans inre. De kåkar middag direkt för att med mätta magar bära ombord all utrustning.

16.30: Roddandet inleds. Inte den mest populära sysslan i musikeryrket. Men den här gången finns

två extra armar att tillgå, vilket är välkommet.

17.45: Instrumenten på plats på scen och alla sladdar sitter där de ska. Soundcheck tar vid.

18.30: Förberedelserna är klara. Ett par timmars vila väntar innan scenkläderna packas upp.

20.50: Fartygsvärden sjunger några låtar för att värma upp publiken innan han presenterar BHO-NUS!

21.00: Den blåa glittriga ridån dras bort, på scen står Hans, Magnus, Marcus, Thomas och Ulf beredda att frälsa sin publik. Ulf slår några trumslag,

de andra hänger på. Dansgolvet är fullt på bara några sekunder.

22.00: En timmes paus för Bbonus. Kvällens andra band, Micke Ahlgrens tar över på den trånga scenen. Hans Östh kollar in utbudet i tax free-butiken, de andra går ner till sina hytter.

När händerna inte räcker till... Hans Östh undrar vad nye roddaren håller på med.

Två gamla kompisar på gemensamt uppdrag. Ulf Georgsson visar hur stativen ska stå för BT:s reporter.

När Hans Östh sjunger och Bbonus spelar kastar kärleksfulla blickar mellan scen och dansgolvet.

Att få betalt för att göra det roligaste man vet är en ynnest. Men du ska veta att spelningarna är en liten del av jobbet. Vi sitter i bussen 7000 mil om året. Hur många ton vi lyfter vågar jag knappt tänka på...

Hans Östh

om livet som dansbandssångare i Bbonus

–Jag var nära att bli kollega med dig, säger Ulf. Under gymnasietiden extra-knäckte jag som sportreporter på Västgöta-Demokraten och BT. Samtidigt som Bbonus hörde av sig fick jag erbjudande om fast anställning på VD.

Valet innebar inte att han lade ner skrivandet, tvärtom. Hos Stim har Ulf över 800 lätttexter registrerade! Bland mängder av kända finns *Rosalita, Belinda, Varje timma var minut, God morgon världen...*

Tre gånger har han haft bidrag på melodifestivalen.

Ulf menar att hans musikkarriär var predestinerad.

–Att komma från Kinna är som att komma från Liverpool. Otroligt duktiga band från båda ställena. Liverpool hade Beatles och en massa andra band. Från Kinna kommer Christer, Thor-Erics, Pegasus, Kellys, Tonny, Kid Galahad, med flera. Textilindustrin är dominerande på båda ställena. Dessutom finns fantastiskt bra fotbollslag i både Liverpool och Kinna, säger han.

Textförfattargeniets idé från Stenungsbaden är på väg att förverkligas. Bussen närmar sig obarmhärtigt Stadsgårdskajen i huvudstaden.

"Du får alla hyttnycklar"

Thomas som vaknat till vid sista korvstoppet blir allt piggare. De yngre, Marcus och Magnus, tittar upp från sina datorer. Hans har fällt upp fotstödet på sin bruna skinnfåtölj och halvligger bekvämt när samtalet kommer in på gängets olika roller.

–Ulf är hönsmamman som hittar överallt men som ändå alltid vill ta en genväg. En gång på 1980-talet trodde han sig veta en väldigt kort väg mellan Borås och Kinna – det tog tre timmar att komma hem, säger Thomas och skrattar.

De andra gillar anekdoten. Gamla minnen och skämt börjar hagla mellan väggarna i den vita bussen.

–Du får alla hyttnycklar som slängs upp på scen i kväll, säger Magnus och skrattar gott. Ännu en gång är det bevisat vem som är gängets skämtare.

Det där med groupies och stalkers är inget för grabbarna. Däremot älskar de sina fans och försöker vara lika trevliga mot alla. Och det finns många.

Under kvällen blir vi varse att minst 200 personer av de 1300 på den fullsatta kryssaren åkt med enkom för Bbonus skull.

1300 personer – alla har betalat för att

kryssa. Så ska de stackarna behöva utstå en av de mest falskklingande röster som någonsin höjts över Ålands hav.

Nåja – för sent att ändra sig, vi är framme. Inne i terminalen en enda lång ringlande kö av förväntansfulla resenärer.

Bandet har företrädare.

Dags att börja rodda.

–Att få betalt för att göra det roligaste man vet är en ynnest. Men du ska veta att spelningarna är en liten del av jobbet. Vi sitter i bussen 7000 mil om året. Hur många ton vi lyfter vågar jag knappt tänka på, säger Hans medan han skjuter en fullastad bagagevagn framför sig.

–Du får gärna åka med fler gånger, säger Marcus som noterat att de har viss nytta av den där sportjournalisten som kånkar på pianon, trummor förstärkare...

Musikerna hinner inte ens lyfta upp instrumenten på scen förrän de första fansen ger sig till kända.

–Underbart att ni är här igen. Vi åker färjan bara för er skull, låter det.

Bandmedlemmarna tar i hand, säger några vänliga ord och fortsätter sitt slit.

Redan under soundchecket är dansgolvet halvfyllt av dansande fans. Klockan är sex på kvällen, de kan bara inte bärga sig ända till klockan nio.

–Okej, vi kör *Margareta*, säger Hans.

En gåshudsframkallande stämsång ljuder över lokalen. Att en uppfräschad version av Sten & Stanleys gamla örhänge är Bbonus val i Dansbandskampen är härmed avslöjat.

Fansen älskar det de hör, trots att det är övning hörs spridda applåder efter framförandet.

Killarna själva ser nöjda ut. Det här med stämsång är deras grej. De vann bland annat en deltävling av tv:s Sikta mot stjärnorna på 1990-talet genom att föreställa Beach Boys. Förhoppningarna inför tv-framträdandet är stora, ett par miljoner människor ska få se och höra Bbonus begåvning och förhoppningsvis gilla det.

Högst pipa har Marcus Fernholm, det går rysningar av välbehag genom kroppen när han går upp i falsett.

–Rösten har jag ärvt av farsan, Felle Fernholm. Han var sjätte medlemmen i Hep Stars, spelade bas på alla gruppens plattor. Dessutom var han med i Rockfolket, lirade med Little Gerhard, Cliff Richard och andra kändisar, berättar pianisten från Herrljunga. Han avslöjar också att det var pappa Felle som föreslog Fest-

folket för Stikkan Andersson. Festfolket som sedermera skulle bli Abba.

Soundchecket är klart. Dags för lite vila. Thomas som var tvungen att meka med bussen efter ankomsten och är rejält oljig om händerna längtar efter en dusch.

–Min roll i bandet är egentligen inte basist, det är chaufför och mekaniker, säger han med ett snett leende.

Thomas kom med i bandet samtidigt som Ulf Georgsson men var på vift med diverse kända band i 20 år innan han kom tillbaka för snart två år sedan.

Medan Bbonus medlemmar gör sig klara för en kväll på jobbet försöker jag hitta orsaker och anledningar till att inte behöva gå upp och sjunga. Hes, huvudvärk, skoskav, svininfluensa, gå vilse, inläst på toa... Åh, inget lär låta trovärdigt.

Klockan 20.50 samlas killarna igen. Snyggt klädda, i matchande svart och grå ton. Hans Östh har tidigare förklarat att det där med uniform är förlegat. Olika kroppsformer tarvar olika kläder, alla trivs och klär inte i likadana kostymer.

Kärlek och professionalism

Bbonus avlöser kvällens kollegor, Micke Ahlgrens från Uppsala. Det stora jublet utbryter när fartygsvärden presenterar killarna. Vilket som är kvällens huvudband råder inget tvivel om.

Hans Östh tar över snacket, talar om hur trevligt det är att vara tillbaka på Birka igen. En av fem gånger det här året.

Dags för kvällens första låt, Thomas Ledins "Ut på vägarna igen".

Dansgolvet fylls till bristningsgränsen. Efter några låtar utbrister fotografen Dick Gillberg:

–Jag hade fördomar mot dansmusik. Men det här är ju skitbra!

Hans Öst firar snart 40-årsjubileum som dansbandsmusiker. Man blir märka imponerad av glädjen, passionen för det han håller på med. Det där ovan nämnda om ännu en kväll på jobbet är fel. Det är kärlek och professionalism hela tiden. Så oändligt mycket mer än ett kneg.

Ulf Georgsson är inte långt från de 30 åren i Bbonus. Han sitter bakom batteriet och ser ut att älska varenda ett av alla tiotusentals trumslag under kvällen. Leendet går inte att ta miste på. Och när det är Ulfs tur att sjunga solo till *Stand by Me* är det ny rysning i kroppen.

Likadant verkar det vara för polarna. Trots att de hört honom sjunga låten så många gånger njuter de av den grova stämman.

Hans lutar sig mot pelaren mitt på scen, Marcus lägger upp fötterna

bt.se BHONUSMATERIAL

På bt.se kan du se bildspel från resan. Du kan dessutom se BT:s reporter sjunga Sven Ingvars-medley på webb-tv.

Ett mycket populärt band bjuder upp till dans, då svänger Ulf Georgsson och Thomas Wennerström.

Thomas Wennerström

Ålder: 48.
Bor: i Morup. Kommer från Kalmar och har periodvis bott i Kinna.
Familj: Sambon Carola och dottern Amanda 10 år.

Huvudinstrument i Bbonus: Bas. År i bandet: 1981–1988, februari 2008–.

Det här är Bbonus:

23.00: På scen igen.

23.37: Hans Östh annonserar kvällens gästartist: den sjungande journalisten från Borås Tidning. Applåder och visslingar från publiken – de är ju intet ont anande om vad som väntar... Sven-Ingvars odödliga hits radas upp.

"Jag kan sjunga, jag är inte rädd". Mental uppladdning i hyten inför BT-reporterens scenentré.

23.50: Dags att kliva av scen igen. Det görs faktiskt till jubel!

01.00: Kvällens sista framträdande. Trots den sena timmen är killarna i bandet lika pigga och spelar med samma glädje och frenesi som i början.

Hans Östh, Magnus P.J. Larsson och Thomas Wennerström ger järnet. BT:s reporter verkar trivas rätt bra...

02.03: "För kärlekens skull" tonar ut. Dansgolvet har varit till bristningsgräns fullt från första till sista låten. De sammanslingrande paren har svårt att inse att det inte blir någon mer låt och lämnar motvilligt golvet. Medlemmarna i Bbonus samlas i logen för en

dricka och för att sammanfatta kvällen. Alla i bandet är överens om att kvällen varit succéartad.

03.30: Nu börjar tröttheten komma krypande. Dags att säga god natt efter en mycket god kväll.

Ulf Georgsson tackar fansen för allt beröm efter kvällens sista dans på Ålandsfärjan Birka Paradise.

på pianot. Folket på golvet kramar varandra extra hårt.

Det är Ulf som via internmikrofon berättar i övriga bandmedlemmars hörnsäckor vilka låtar som ska spelas.

–Ulf är suverän på att läsa av publiken och se vad de vill ha, berättar Marcus Fernholm. Och ibland drar han vitsar så att vi kiknar av skratt, ingen utomstående har en aning om varför vi garvar.

Det är dock inte Ulf som bestämmer när det är dags för Sven-Ingvars-potpurriet. Kapellmästare Östh tycker att vi ska göra slag i saken ungefär i mitten av andra spelningen.

Klockan 23.37 är det dags. Jag är då innerligt glad att Ulf inte fick igenom sina planer på att öva in ytterligare några låtar för mig i bussen på vägen mot Stockholm.

Ösths påannons är riktigt bra, han presenterar kvällens gästartist utan att nämna ett enda ord om omusikaliteten. Publiken både på dansgolvet och i baren applåderar.

Känner hur svetten rinner i panna och längs armhålorna. Men entrén ska vara snygg. Jag springer genom folkhavet på golvet, hoppar upp på scen, slänger teatraliskt av kavajen i riktning mot Ulf bakom trummorna.

Så kör vi igång. *Min gitarr, Kristina från Vilhelmina, Säg inte nej...*

Nu är man varm i kläderna, vågar sjunga riktigt nära mikrofonen, texterna sitter. Hans och jag ser ut som ett samspelt team, han blinkar, gör tummen upp.

Vi kör vidare, *Vid din sida, Börja om från början...*

En ouppnåelig pojkdrom blir sann

Musiken tonar ut. Min stämman också. Tro't eller ej men folket framför scen jublar, applåderar och ger slängkyssar. Måste bero på att de gillar låtarna, eller på publikens uppskattningssvis höga promillehalt.

Men nåt rätt var det antagligen ändå.

Thomas, Hans, Ulf, Marcus och Magnus – alla ger de mig high five.

Mina 15 minuter i rampljuset är över – en lättadens suck, vad var det här att vara orolig för? Mot alla naturlagar, mot alla musikaliska lyten har jag fått förverkligat en ouppnåelig pojkdrom.

Pojkdrommen som killarna i Bbonus lever i dagligen och har förmågan att uppskatta.

Sista dansen tonar ut klockan 02.00. Magnus Zetterqwist släpper in oss i logen bakom scen. Dags att sammanfatta kvällen.

–Succé! Man kan inte önska mer än att dansgolvet är fyllt från första till sista dansen, konstaterar killarna.

Trots en viss gästartist kan de känna sig säkra på att kunna fortsätta yrkeskarriären så länge de själva önskar.

I kväll lär de bli extra populära. *Margareta i Dansbandskampen* – det är ren Bbonus. ■

det så att lyxkryssaren gungar extra mycket på Ålands hav. Här ser ni hela Bbonus, från vänster Marcus Fernholm, Magnus Zetterqwist, Hans Östh, FOTO DICK GILLBERG

»»» Magnus Zetterqwist

Ålder: 33.
Bor: Kommer från Sollebrun, bor i Fåglum och ibland hos flickvännen i Borås.
Familj: Flickvän.

Huvudinstrument i Bbonus: Gitarr.
År i bandet: Fem år.

»»» Hans Östh

Ålder: Född 1953.
Bor: Göteborg.
Familj: Fru Kerstin, barnen Johan 33, Jimmie 29 och Julia 20.
Huvudin-

strument i Bbonus: Sång, gitarr.
År i bandet: Med sedan starten 1972.

»»» Marcus Fernholm

Ålder: 31.
Bor: I Herrljunga.
Familj: Singel.
Huvudinstrument i Bbonus: Keyboard.
År i bandet:

Firade ettårsjubileum den 27 november.

»»» Ulf Georgsson

Ålder: 47.
Bor: I Göteborg, född och uppvuxen i Kinna.
Familj: Hustrun Eva, barnen Sarah 23 och Douglas 16.

Instrument i Bbonus: Trummor.
År i bandet: Började 1981 och har varit kvar sedan dess.